

Ваше превъзходителство, господин посланик,

Позволете ми да Ви благодаря за честта, която ми оказвате. Моля Ви, също да предадете моите благодарности на Министъра на образованието на Франция и на членовете на журито, които взеха решение да ми връчат това отличие. Трогнат съм от оказаната ми чест и признанието, което символизируют Академичните палми.

Дами и господа,

Скъпи приятели и колеги,

Благодаря за вашето присъствие тази вечер.

Академичните палми представляват едно от най-старите и най-престижни отличия във Франция. Академичните палми, получили това наименование от Наполеон 1, като почетен знак за университетски преподаватели и служители датират от 1808 г. и имат три степени : рицар, офицер, командор.

По-стар е единствено Почетния легион, създаден четири години по-рано. Академичните палми са най-старото отличие за граждански заслуги.

Най-напред искам да се обърна към господин Момчев, Бих искал да Ви благодаря за безрезервната подкрепа по време на професионалното ми развитие.

След толкова години преподавателска и научно изследователска дейност и извършените етапи на развитие можем да говорим за професионална кариера.

Но, това, което винаги е било странно за мен е да правя кариера. Далеч съм от мисълта, че една такава амбиция е за порицание, но всеки избор, направен от мен не е бил ръководен нито от лични интереси, нито от някаква стратегия. Бих казал по-скоро от жажда за повече знания и задълбочена научна работа; а също и постоянен стремеж да предам на моите ученици и студенти очарованието на техниката и технологиите. Винаги съм изпитвал обич към професията си и към моите студенти.

В моите очи преподаването е акт на щедрост - да даваш това, което си получил и да се опитваш, предавайки го да направиш така, че знанието да не остане самоцелно, а да допринесе за формирането на младия човек по пътя на неговото съзряване. Този акт на щедрост се проявява в срещата между учител и ученик . Среща, която се повтаря всяка учебна година. Да преподаваш, това значи да поемаш всеки ден, всяка година риск; рискът да намериш връзката с другите. Парадоксално е, че училището може да изглежда като форма на отдалечаване от външния свят, в същото време за преподавателя и ученика застанали един срещу друг, това е мястото на просветление и раждане на идеи, но едновременно с това и място на проява на несигурност и ранимост.

И именно между учител и ученик се осъществява най-значимото – предаването на знания. Познанието е пробуждане, в известен смисъл това е съзидание. Не вярвам, че знанието е демагогия. Ако младите не са амбициозни, учителят трябва да притежава

амбиция. Независимо дали се касае за общо образование или за технологично такова, у младите трябва да бъде събуден духът към комплексност, това е начин да оценят себе си, да са подготвени за живота и да им се помогне да се изградят като личности преодолявайки трудностите. Именно тук се проявява истинския авторитет на преподавателя.

Струва ми се, че да преподаваш това е риск да провокираш другите да мислят, да им покажеш, че на независимо кое ниво знанието може да бъде често пагубно, че прогресът на идеите се подхранва от дързост, борбеност, противопоставяне и понякога мъчителното признаване на това, което е правилно. И в този случай младият човек приема Университета не като нещо пасивно, без връзка е неговия свят, а активно място, в което той ще разшири представата си за света и ще започне постепенно да развива свободната си мисъл.

Държа да благодаря на моите колеги, с които сме споделяли ентузиазъм и приятелство по време на многобройните научни и педагогически проекти. Благодаря им за доверието, което винаги са ми засвидетелствали и за възможността, която ми дадоха да преподавам в Университета и да продължа моята научна дейност.

Благодаря на моите студенти, които ми предадоха освен всичко и частица от тяхната младост и жажда за знания.

Благодаря също и на моето семейство, моята дъщеря и всички мои близки за куража, който ми даваха с тяхната обич и внимание.

Благодаря на моите приятели и колеги за тяхното присъствие тук.

Благодаря на всички вас, приятели и колеги, които дойдохте да ме подкрепите в този вълнуващ момент.

И за финал, позволете ми да напомня фразата на създателя на Академичните палми Наполеон 1 „От всички наши институции, най-важната е Обществената Просвета. Всичко зависи от нея - и настоящето и бъдещето.”

Благодаря за вниманието!